

HET DERDE TESTAMENT

KOSMOS

TIJDSCHRIFT OVER DE GEESTESWETENSCHAP VAN MARTINUS

Jaargang 44 december 2017

MARTINUS

HET NACHTBEWUSTZIJN EN HET PARADIJS

EEN KERSTGROET
AAN DE LEZERS

PROGRAMMA KLINT 2018

INFORMATIE OVER HET WERK VAN MARTINUS

Het tijdschrift *Kosmos* wordt uitgegeven om de lezer inzicht te geven in het wereldbeeld van Martinus (1890-1981), dat met zijn kosmische analyses de lezer tot humaniteit en naastenliefde wil inspireren. Dit wereldbeeld, dat de geestelijke wetten en principes van het leven helder uiteenzet, heeft Martinus beschreven in zijn levenswerk: *het Derde Testament*. Het werd geschreven voor mensen die een verklaring van het leven zoeken die zowel hun gevoel als hun intelligentie tevreden kan stellen, op verstand berust en logisch is. Martinus wilde zelf niet dat zijn werk tot de vorming van een sekte of vereniging zou leiden. Het is toegankelijk voor iedereen die de verklaring van de eeuwige levenswaarden in de vorm van logische gedachtenreeksen wil leren begrijpen.

INHOUD

3
Een kerstgroet aan de lezers
Martinus

15
Het nachtbewustzijn en het paradijs
Martinus

27
Programma Int. Weken 2018
André Stroobant

COLOFON

© 2017 Martinus Instituut, Kopenhagen, Denemarken

Redactie: André Stroobant, Den Haag (m.m.v. Gerard Oude Groen)

Layout: Jan de With, Asperen

Druk: Printstudio, Den Haag

Een uitgave van:

Stichting Martinus Centrum

Bautersemstraat 42

2518 PC Den Haag

tel. (070) 383 11 48 of (0570) 600 447

info@martinuscentrum.nl

www.hetderdetestament.nl

Prijs voor 4 nummers per jaar €20,00

Informatiemateriaal wordt gratis toegestuurd.

IBAN: NLI7INGB 0002 6646 92 – BIC: INGBNL2A

Weergave van tekst- en beeldmateriaal uitsluitend na schriftelijke toestemming van het Martinus Instituut.

MARTINUS

Deense Kosmos, december 1933

EEN KERSTGROET AAN DE LEZERS

In een tijd waarin zoveel tradities verdwijnen, waarin alles zo'n grote omwenteling doormaakt, parlementen ten val gebracht worden, min of meer primitieve dictaturen ontstaan, religieuze kwesties ter discussie staan, de hoogste, occulte of geestelijke vraagstukken van het leven soms gebruikt worden als uitgangspunt voor bedrog of flauwekul, waarin landen zich bewapenen en hun vermogen

Berthe Morisot, De wieg, 1872, Musée d'Orsay, Parijs

om te moorden tot nog toe ongekeerde dimensies opbouwen, de werkelijk bepalende factoren voor wereldvrede impopulair zijn en zo meer, is er temidden van deze enorme opschudding nog een restje van een stem uit het verleden overgebleven, een echo van een lied vanaf de heuvels van Palestina: *'Heden is u een verlosser geboren, vrede op aarde en in de mensen een welbehagen.'*

Deze verheven woorden waren het eerste kerstlied op aarde en de hemelse aankondiging voor de toekomstige vibraties van de aanwezigheid van een andere stem: *Het is zaliger te geven dan te nemen; zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien; hij die zonder zonden is, werpe de eerste steen; keer de rechterwang toe als je op de linker geslagen wordt; niemand heeft grotere liefde dan hij die zijn leven inzet om zijn naaste te redden, enzovoorts.*

Dit goddelijke lied en deze goddelijke boodschap zouden over de gehele aarde weerklinken, zouden zich een weg banen tot in verre tijden en verre rijken. En deze echo werpt ieder jaar met terugkerende kracht zijn golven tot aan de nu levende geslachten in de christelijke landen als het begrip 'Kerstmis'. In de vorm van de klank van galmende klokken, in de vorm van orgeldreun en kerstliederen vibreren deze golven tot in de harten van de mensen door. Ze ontsluiten de grote schatkamer aan herinneringen, ze jubelen, ze fluisteren over eerder beleefde kerstfeesten, over het contact met goede mensen, over barmhartigheid, over geschenken, over feest en vreugde. De tonen zijn een lied over liefde. Ze vormen bovendien de ondogmatische vertolking van een beginnende liefdesmelodie voor de geboorte van een beginnende wereldverlossing oftewel voor de beginnende bekrachtiging van een lichte wereldmoraal met het grote gebod van de liefde: *Heb elkaar lief*. Ze betekenen de herinnering aan het beginnende neutraliseren van *het principe van het doden*, het neutraliseren van wraak, oorlog en verminking.

Er klinkt iets feestelijks, iets indrukwekkend bovenaards door in deze tonen of vibraties van kerst en iets vertederends voor zelfs de meest robuuste en harde ziel. Deze tonen scheppen in iedereen de drang om goed te zijn, om cadeaus te geven, om groeten naar ver en nabij te sturen.

Al deze goedheid, heel deze goddelijke stemming die onvermijdelijk bijna alle zielen bereikt, is niet zo vreemd, want de vibraties van Kerstmis hebben ondanks alles geleidelijk aan zoveel macht gekregen dat ze voor het kosmische zien letterlijk het bezoek van een paar uur vormen van niets minder dan de werkelijke grote *vrede op aarde*. Voor een korte periode, vanaf het luiden van de kerstklokken tot kort na middernacht op kerstavond wordt de wereld daadwerkelijk bezocht door iets van *de grote vrede*. In deze weinige uren is de sfeer van een hogere wereld als het ware werkelijk dichterbij gekomen. Deze bovenaardse sfeer omhult iedereen, dringt door tot in iedereen en inspireert een ieder die een open en liefdevol gemoed heeft, een ieder die er in harmonie met de oude en de nieuwe wereldimpuls aan werkt om de aarde om te vormen tot een permanente woonplaats voor liefde, vrede en werkelijke harmonie. En ook al is deze sfeer niet direct zichtbaar voor het fysieke oog, toch is die *identiek met de werkelijke en ware kerststemming in elke echt spiritueel ingestelde ziel* en zij vormt ook de wonderbaarlijke stemming waarvan je kunt voelen dat die op kerstavond over stad en land rust.

De aarde is echter nog veel te duister en de hemelse vrede moet weer naar zijn eigen rijk terugkeren. Zijn aanwezigheid op aarde kan nog slecht in uren gemeten worden en kan nog slechts als *een bezoek* aan de aarde betiteld worden. Het mensengeslacht haast zich weer verder over de wereld in nieuwe banen, naar onbekende doelen, naar moeilijke gebeurtenissen die, zij het onbewust voor de mensen zelf, uiteindelijk toch resultaten zullen voortbrengen die Kerstmis permanent zullen maken, dat wil zeggen die *de grote vrede*

met de aardse zones zullen verenigen.

Omdat er, zoals eerder vermeld, zoveel tradities zijn die in onze tijd op hun retour zijn, is wat Kerstmis of de ermee verbonden tradities betreft voor vele van mijn lezers de vraag actueel of er iets is wat in de nu beginnende nieuwe wereldbeschaving in stand gehouden of geaccepteerd zal worden. Daarom heb ik de drang gevoeld om hier ook met een bescheiden oriënterend antwoord op de bovengenoemde vraag te komen.

Om de bovengenoemde vraag te begrijpen moet men natuurlijk eerst begrijpen wat Kerstmis werkelijk is, wat Kerstmis betekent als een goed of een kwaad voor de mensheid. Is er iets aan Kerstmis wat positief is, dan moet het natuurlijk behouden blijven en is er iets slecht aan Kerstmis, dan moet het natuurlijk verdwijnen of gezuiverd worden.

Bij een nadere analyse kan niet ontkend worden dat er in de loop van de eeuwen in verband met Kerstmis veel verschillende tradities ontstaan zijn, waarvan nu duidelijk begint te worden dat ze ongunstig zijn of in disharmonie met de geest van Kerstmis, tradities die voor een hoger geestelijk zien niet tot een verheerlijking maar eerder tot een verduistering van het inzicht in de werkelijke grootheid en diepste betekenis van Kerstmis blijken bij te dragen. Om zulke tradities met een bevel of dictatuur te verhinderen zal volstrekt onnatuurlijk zijn en dat zal ook overbodig zijn. De bedoelde tradities behoren namelijk net zoals alle andere tradities in het bestaan stuk voor stuk tot een heel bepaalde bewustzijnslaag of trede in de ontwikkeling. Naarmate de mensen deze treden ontgroeien, verouderen de erbij behorende tradities in het bewustzijn van de betreffende wezens en kwijnen dus vanzelf weg. Met betrekking tot de kerstradities is er dus, zoals vermeld, ook een aantal dat de mensheid aan het ontgroeien is. Propaganda voor deze tradities richten op de wezens die ze ontgroeid zijn is volstrekt zinloos. Geen enkel gebod kan ze meer doen opleven in het bewustzijn

van de wezens waarin ze al uitgeleefd zijn, dat wil zeggen in het bewustzijn van de wezens waarin ze niet langer stimulerend of opwekkend maar juist vermoeiend en vervelend zijn. Deze wezens verwerpen deze tradities dus mettertijd zelf. Als ik nu vervolgens wil wijzen op enkele van de tradities of omstandigheden met Kerstmis die veel mensen aan het ontgroeien zijn en een paar ervan die bewaard zullen blijven en waar de mensen steeds meer naartoe groeien, is wat hier beschreven wordt natuurlijk geen aanval, noch propaganda maar een volstrekt onpartijdige analyse ten gunste van degenen die er behoefte aan hebben.

In de christelijke landen is Kerstmis, zoals bekend, een feest ter herinnering aan de geboorte van de wereldverlosser Jesus Christus. Omdat deze geboorte vooral het vertrekpunt werd voor een beginnend idealisme of een beginnende moraal waarvan de aangegeven contouren of diepste analyse wijzen op een voor honderd procent afstand nemen van *het principe van het doden*, zal een feest ter ere van en herinnering aan de geboorte van deze moraal op geen enkele manier volledig in contact of harmonie met deze moraal kunnen zijn, zolang het niet gevierd wordt in een vorm die voor de overeenkomstige honderd procent afstand neemt van het doden. Dat wil dus zeggen dat in de mate waarin iemand bewust of onbewust kerstfeest viert op basis van *het principe van het doden*, zijn kerstfeest in dezelfde mate getuigt van een andere wereldmoraal dan die welke hij in feite gelooft te gedenken en waarvoor hij eigenlijk pretendeert Kerstmis te vieren. Deze andere wereldmoraal zal een contrast vormen met de liefdesmoraal die gebiedt alles en iedereen lief te hebben en die als zodanig meer of minder heidens genoemd moet worden, al naargelang die door middel van *het principe van het doden* gemanifesteerd wordt.

Voor veel mensen kan het bovenstaande misschien wat radicaal klinken, aangezien de meesten zich er niet zonder meer van bewust zijn dat ze Kerstmis vieren ten koste van

de dood en vermindering van andere wezens. De kwestie is namelijk dat de meeste mensen niet zo ver in hun ontwikkeling gekomen zijn dat ze echt de diepte van het zesde gebod: *Gij zult niet doden*, begrepen of ingezien hebben. Ze zijn van mening dat het genoemde gebod alleen overtreden kan worden door het doden van mensen, terwijl de dood van dieren daarentegen niet beschouwd moet worden als een overtreding van deze wet. Een grotere illusie dan deze vermeende vogelvrijheid van de dieren oftewel van hun positie buiten de bescherming van deze wet bestaat niet, terwijl er bovendien op geen enkel punt iets in het zesde gebod aangegeven wordt dat op dispensatie op deze wet duidt. Vanuit dat gezichtspunt kan dus niet ontkend worden dat het zogenaamde christelijke kerstfeest niet geheel vrij is van heidendom. Is het christelijke kerstfeest niet juist de oorzaak van een enorme massamoord van levende wezens?

Verscheidene weken vóór Kerstmis komen er in de winkels of verkooppunten steeds meer verminkte, gedode dieren te liggen, wezens die het leven in gezonde, fysieke lichamen hebben moeten laten, wezens die zover in fysieke ontwikkeling voortgeschreden zijn dat ze beginnende mogelijkheden hebben voor echtelijk geluk met de bijbehorende oudervreugde of het vermogen om van hun nakomelingen te houden en een beginnend vermogen hebben om hun psychische nuances via hun fysieke lichaam tot uitdrukking te brengen en dus in het bezit zijn van een taal in wording, maar die nu slechts een reeks lijken zijn ten behoeve van de kerstdiners van de mensen. Badend in stralend elektrisch licht, bij schitterende kerstbomen, onder meer versierd met stralende kerstkaarsjes, die in feite het symbool zijn voor 'de heilige geest', vinden we hopen opengesneden varkenslichamen, geplukt pluimvee zoals ganzen, eenden, kippen en kalkoenen, soms met kunstmatige middelen versierd en opgemaakt alsof ze levend waren. Waarom? Is dat misschien om te verbergen of te verzachten dat we naar

lijken kijken? Gloort er misschien iets in de diepte van het onderbewustzijn, een onbekende oorzaak die maakt dat degene die ze tentoonstelt, meent dat het mooier en edeler is als de dieren er levend stonden?

Buiten zulke grote winkels staat op de muur vaak aangegeven: wild uit de natuur, van het veld en uit de bossen, reeën, hazen, fazanten, wilde eenden enzovoort. Van deze lijken wordt bovendien gezegd dat ze het liefst moeten blijven hangen tot ze 'rijp' zijn, dat wil zeggen bedorven, om in die toestand een speciale delicatessen voor de vleeseter te zijn, een omstandigheid die de gedachte noodzakelijkerwijs laat teruggaan in de ontwikkeling naar de aaseters.

Deze hele kerststalling, dit vertoon van al die gedode dieren is er natuurlijk voor bedoeld om voor potentiële kopers de keuze te vergemakkelijken welke gedode dieren ze naar huis willen meenemen om te gebruiken voor het vieren van het feest ter ere van het afschaffen van *het principe van het doden*.

Natuurlijk is dit artikel niet geschreven om de spot te drijven met de instelling van de mensen ten opzichte van het kerstfeest, maar deze instelling is nog niet zo ontwikkeld, dat wil zeggen nog zo weinig in harmonie met de werkelijke en diepste kern van Kerstmis, dat een waarachtige en onpartijdige analyse van de werkelijke feiten onvermijdelijk bijna ironisch moet lijken. Maar laat ik in verband hiermee toevoegen dat dit soort instelling ten opzichte van het kerstfeest absoluut niemand verweten kan worden. Deze is de afspiegeling van een bepaald ontwikkelingsniveau waarop de betreffende mensen staan. En we kunnen toch niet verlangen dat ze details of realiteiten kunnen voortbrengen of manifesteren die bij een vlak of ontwikkelingstrede horen die ze nog niet bereikt hebben. Een klein kind kan niet de arbeid van een volwassen man leveren. En de eerder genoemde mensen begrijpen hun eigen onvolmaakte instelling ten opzichte van Kerstmis immers nog niet, omdat het

erkennen van de werkelijke analyse van Kerstmis voor hen nog nooit actueel is geweest. Natuurlijk weet iedereen in de christelijke landen dat Kerstmis een feest is dat gehouden wordt ter ere van de geboorte van Jezus. Die kant van de zaak is eenvoudig. Het is de betreffende mensen daarentegen niet helemaal duidelijk geworden dat deze geboorte in feite de geboorte was van een moraal waarvan de diepste kern, zoals in het eerste deel van dit artikel beschreven is, behelst *dat we onze naaste liefhebben als onszelf, dat we de rechterwang toekeren als we op de linker geslagen worden, dat we liever geven dan nemen, dat het de opvoeding betekent in elke vorm van 'kruis' oftewel dat voor elke veroorzaker van onrecht gebeden wordt: "Vader, vergeef het hun want zij weten niet wat zij doen", en bovendien dat we tot het inzicht komen dat 'niemand grotere liefde heeft dan hij die zijn leven geeft om zijn naaste te redden'.*

Zoals we zien bestaat de kern van deze moraal in zijn details uitsluitend uit realiteiten die, overal waar ze de overhand krijgen, alles volledig ondermijnen of onmogelijk maken wat een contrast met de liefde vormt, dat wil zeggen dat ze elke vorm van wraak, moord, doodslag of verminking en elke vorm van roddel, intolerantie, onbarmhartigheid, jaloezie en onvriendelijkheid onmogelijk maken, kortom dat ze *de algehele afschaffing van het principe van het doden stimuleren.*

Er kan immers niet ontkend worden dat de geboorte van het Christuskind geen betekenis gehad zou hebben en nooit algemeen bekend zou zijn geworden, als dit kind geen wezen uit een hogere wereld was geweest, een missionaris van een rijk dat 'niet van deze wereld' was en die daarom midden in de zones van duisternis en haat, midden in een wereld die in feite één grote moordlocatie of één oorlogstoneel is, het praktiseren van de bovengenoemde lichte moraal in de vorm van een praktisch en theoretisch feit heeft kunnen bewerkstelligen en deze moraal daarmee onwrikbaar op aarde kon planten als *een zaad waarin alle geslachten op aarde*

gezegend zullen worden.

Omdat dit zaad er de oorzaak van is dat Jezus bekend geworden is, is natuurlijk dit zaad ook de ware of rechtmatige oorzaak van het kerstfeest in de christelijke landen.

Omdat het resultaat of de vrucht van dit zaad de afschaffing van *het principe van het doden* is, is Kerstmis in feite in zijn hoogste analyse een feest ter ere van deze afschaffing, waardoor het dus een feest wordt ter ere van het binnenstromen van de liefde in de geestelijke sfeer van de aarde.

Dat de mensen dat niet ontdekt hebben, blijkt overduidelijk uit de eerder genoemde massamoord waarmee dit feest gevierd wordt. Hadden ze het vermogen gehad om Kerstmis juist te begrijpen, dan zouden ze op zijn minst precies tegenovergesteld te werk gegaan zijn. Ze zouden begrepen hebben dat een werkelijk en absoluut ware kerst alleen een feit zal kunnen worden door in de eerste plaats deze feestdagen tot vleesloze dagen te maken en zo tijdens deze dagen *het principe van het doden* zoveel mogelijk te verminderen.

Hoewel de christelijke kerst een traditie van meerdere eeuwen is, is het de massa dus nog niet duidelijk geworden dat van zijn kerstfeest, vanuit de eigen visie van Jezus of vanuit zijn leer en boodschap gezien, tot op zekere hoogte heel moeilijk ontkend kan worden dat het een uitwas is. Omdat de mensen dus in hoge mate Kerstmis vieren met feestmaaltijden van gedode dieren oftewel de lijken van levende wezens die al hoog ontwikkeld zijn, vieren ze de geboorte en moraal van Jezus met een uitwas die in feite door deze moraal beëindigd of verwijderd zou moeten worden. En het is duidelijk dat een kerstfeest dat gevierd wordt door zo min mogelijk te doden in plaats van zoveel mogelijk te doden, de hemelse wereld of een hoger bestaansvlak dichterbij haalt en een werkelijk goddelijke Kerstmis geeft en een grotere harmonie met de ware kernanalyse van Kerstmis, namelijk *het naleven van het zesde gebod 'gij zult niet doden'*.

Ofschoon de aardse mensen echter niet zover gekomen zijn dat ze volledig in harmonie zijn met de moraal waarvoor Kerstmis het herdenkingsfeest is, dan hebben ze zich er toch wel toe ontwikkeld dat ze zo oneindig veel goede dingen in praktijk brengen die dermate zegenrijk van aard zijn en zo volledig in harmonie met de ware geest van Kerstmis dat ze ervoor zorgen dat, zoals ik eerder beschreven heb, er zich gedurende enkele uren een verhevener stemming met de overigens zo duistere en tragische geestelijke sfeer van de aarde kan vermengen en deze zo edel, zo behaaglijk en zo opmonterend kan maken dat zelfs minder gevoelige oftewel harde personen erdoor beïnvloed kunnen worden. Deze goede manifestaties, waardoor de mensheid dus in harmonie is met het ware niveau van Kerstmis, zullen uiteindelijk toch zo'n goei doormaken dat de liefdevolle geestelijke sfeer die de landen met een kerstfeest op kerstavond een paar uur bezielt, steeds verder uitgebreid zal worden, zodat deze zich ten slotte helemaal van Kerstmis tot Kerstmis uitstrekt. De genoemde manifestaties die ertoe bijdragen de ware stemming van kerst langer te laten duren, zijn alle soorten realiteiten die neigen naar het liefhebben van de naaste oftewel naar de daadwerkelijke praktisering van het 'liever geven dan nemen'. En het symbool voor deze waarachtige bestaanswijze van Kerstmis beleven we in de vorm van kerstcadeaus. Alle kerstcadeaus die alleen gegeven worden omdat het een gewoonte is, omdat iemand zelf cadeaus gekregen heeft en daarom op zijn beurt met cadeaus moet komen, zijn geen echte liefdesgeschenken en kunnen dus eigenlijk enkel symbolen zijn voor echte geschenken. De cadeaus die daarentegen bijvoorbeeld aan mensen in nood geschonken worden, de geschenken die bestaan uit het geven van eten, kleding en een dak boven hun hoofd aan armen, daklozen of door het leven beschadigde en noodlijdende individuen, mensen zowel als dieren, dat zijn de echte kerstgeschenken. Die zijn in harmonie met degene

die de mensen geleerd heeft dat 'hij die zonder zonden is, werpe de eerste steen', degene die het grootste liefdesgeschenk en daarmee het grootste kerstgeschenk gegeven heeft dat gegeven kan worden, namelijk het offeren van zijn eigen leven om de mensheid te verlossen, dat wil zeggen om de mensheid uit de duistere zones van de onwetendheid, de naïviteit, het bijgeloof, de intolarantie, de haat en de moordparijen te leiden, en waarvoor Kerstmis nu en in de toekomst een ware herinnering is zoals die behoort te zijn.

Omdat Kerstmis, zoals in dit artikel afgeschilderd is, een feest van de liefde is oftewel een feest ter herinnering van de beginnende afschaffing van *het principe van het doden*, zullen alle dingen van dit feest die dit principe stimuleren en verder ontwikkelen, niet levensvatbaar zijn maar sterven of minder worden, al naargelang de nieuwe wereldbeschaving voortschrijdt. Van deze stervende tradities zullen onder andere de kerstdiners bestaande uit vlees, spek en vis natuurlijk op de eerste plaats komen. Maar het gevoel van de mensen wordt steeds verfijnder en edeler en het zal het afschaffen van het gebruik van de gewone spar als kerstboom tot gevolg hebben, omdat de mensen het geleidelijk aan onvermijdelijk als een ontheiliging zullen voelen om het kerstfeest te gebruiken om pril plantenleven om te hakken. Bovendien zullen ze gaan ageren tegen het gebruik van de gebruikelijke vetkaarsen, omdat ze het ook in dit geval als ongepast zullen beschouwen om de afschaffing van *het principe van het doden* te vieren door de levenseenheden in de genoemde kaarsen een hoogst onbehaaglijke en onnatuurlijke dood te bezorgen, wat een verbranding van deze kaarsen namelijk bewerkstelligt.

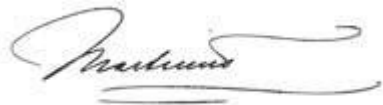
Als symbool voor het kerstfeest zullen de mensen in plaats van een gewone kerstboom steeds meer overgaan tot het gebruik van een voor dat doel geschikte kaarsenstandaard in de vorm van een kerstboom of pyramide met ingebouwde elektrische lichtjes. In die lichtjes vindt geen moord door

verbranding plaats, omdat alle levenseenheden in de elektrische stroom 'vuurwezens' zijn, dat wil zeggen dat hun natuurlijke ontwikkeling en leven in het vuurelement of in een vorm van vuur of licht plaatsvindt.

Zo zullen de kersttradities op veel verschillende gebieden steeds verfijnder worden om daardoor uiteindelijk zo zuiver te worden voor het geweten dat het kerstfeest een daadwerkelijk echt en absoluut volmaakt feest wordt ter ere van de alliefde of van het respect voor het recht van ieder levend wezen om te leven.

Omdat ik hoop dat de mensen zullen kunnen begrijpen dat dit artikel op geen enkele manier een verbod op bijvoorbeeld vleeseten of het ouderwetse soort kerstbomen en kerstkaarsjes wil zijn, maar een nuchtere en heldere analyse is van enkele van de belangrijkste details voor de veredeling die het kerstfeest in overeenstemming met de toekomstige ontwikkeling van de mensheid zal doormaken en dat ik daarom van elk punt begrijp dat het accepteren van deze analyse volledig een gewetenskwestie is die absoluut iedereen met zichzelf moet uitmaken en die daarom geen enkel wezen voorgeschreven of bevolen kan worden, maar daarom alleen bedoeld is voor degenen die van mening zijn dat ze ervan kunnen leren, verzoek ik al mijn lezers dit artikel te lezen als een welgemeende hartelijke kerstgroet met daarbij mijn hartelijke dank voor de steun die u mijn Zaak geboden hebt met uw abonnement op Kosmos in het jaar dat nu ten einde loopt.

Met de diepste wens naar een verdere goede samenwerking in het nieuwe jaar wens ik al mijn lezers een gelukkig nieuwjaar.

Vertaling © A.J. Stroobant, september 2017

.....

MARTINUS

HET
NACHTBEWUSTZIJN
EN HET PARADIJS

(1971)

1. Twee vormen van bewustzijn: dagbewustzijn en nachtbewustzijn

Alle levende wezens op het fysieke vlak hebben twee vormen van levensbeleving. De ene vorm van levensbeleving is die welke we ons wakkere ‘dagbewustzijn’ noemen, de andere vorm van levensbeleving is die welke we beleven als we op het fysieke vlak slapen of anderszins bewusteloos zijn. Die noemen we ons nachtbewustzijn. Omdat deze twee vormen van levensbeleving strikt gescheiden zijn, waardoor de wezens deze vormen afzonderlijk beleven en ze zich tijdens het wakkere dagbewustzijn geen belevingen van het nachtbewustzijn kunnen herinneren, beschouwen ze het nachtbewustzijn als een bewusteloze toestand. We noemen

deze toestand over het algemeen 'slaap'. Omdat het fysieke organisme niet ononderbroken kan functioneren zonder rust, is het zo wijselijk ingericht dat het deze rust krijgt tijdens de slaap, aangezien het dagbewustzijn van het wezen dan naar het nachtbewustzijn overgebracht is en op het geestelijke vlak functioneert. Wanneer het wezen wakker dagbewust is op het fysieke vlak, is zijn geestelijke levensbeleving bij wijze van spreken een afgesloten nachtbewustzijn. Het wezen heeft er gewoonlijk geen herinneringen aan en noemt het daarom bewusteloosheid.

2. De ontwikkeling van het nachtbewustzijn om het primaire bewustzijn van het wezen te worden

Het nachtbewustzijn van de wezens is echter beslist geen bewusteloze toestand. Het is er voor bedoeld om net zo wakker te worden als het fysieke dagbewustzijn. Het is de essentie van de belevingen uit het fysieke dagbewustzijn. Dit bewustzijn wordt dus gevormd door de fysieke belevingen van de wezens en het is ervoor bedoeld om het bewustzijn of de levensbelevingsvorm te zijn die na de ondergang van het fysieke organisme van het wezen, dat wil zeggen na de zogenaamde dood, in stand zal blijven. Door de belevingen en ervaringen, het lijden, de slechte en goede handelingen, de wijsheid en het verstand en bovenal de alliefde van het wakkere fysieke dagbewustzijn van het wezen wordt zijn geestelijke capaciteit zo volmaakt dat het wezen culmineert in het gedrag van de liefde en de wijsheid en dat het daarmee geschapen is naar Gods beeld, als zijn gelijkenis (Gen. 1:26). Het nachtbewustzijn van het wezen is dus zijn beginnende geestelijke bewustzijn dat door middel van de belevingen van het fysieke, wakkere dagbewustzijn een zodanige capaciteit krijgt dat het wezen daarmee zo volmaakt kan worden dat het uiteindelijk geheel zonder het fysieke organisme en de fysieke toestand in de allerhoogste werelden kan leven, waar enkel liefde en wijsheid culminereren.

3. De fysieke capaciteit van het wezen en zijn geestelijke belevingsvermogen

De fysieke toestand en het fysieke belevingsvermogen van het wezen zijn dus bepalend voor de capaciteit van zijn geestelijke belevingstoestand. Omdat de aardse mensen nog onvolmaakte wezens zijn, zal hun geestelijke belevingscapaciteit navenant onvolmaakt zijn. Als culminerende naastenliefde of alliefde het doel van de ontwikkeling van het wezen is, is het niet zo moeilijk om te zien dat de mensen nog geen volmaakte wezens zijn. Ze leven in oorlog, hebben allerlei soorten ziekten, verdriet en lijden. Al deze bewijzen van de onvolmaakte menselijke toestand van de mensen moeten weg, en juist daarom bevinden de wezens zich in de fysieke wereld. In de mate waarin de mensen zo onvolmaakt zijn, is hun geestelijke belevingsvermogen overeenkomstig onaf of onvolmaakt.

4. Het nachtbewustzijn is de thuisplaats van het beleven van de hoogste bestaansvorm of van het hoogste licht voor de wezens. Het paradijs

Dat de mensen niet volledig ontwikkeld zijn, verhindert niet dat, terwijl ze nog inhumain en kwaadaardig zijn en moorden, en het principe van het doden zelfs nog letterlijk als levensvoorwaarde en daarmee als een goede moraal hebben, hun geestelijke beleving tijdens de slaap bedoeld is om een toestand van licht te zijn. Deze moraal is zelfs voor de zeer primitieve mensen de weg naar hun hoogste paradijs geweest. We kennen de verhalen uit de Noordse godenleer en het hoogste paradijs van deze leer: het Walhalla. Hier bestond de gelukzaligheid erin om de overwinnaar over al je vijanden te zijn en in vlees en mede te zwelgen en mooie vrouwen, Walkuren, voor je plezier te hebben. Alleen de sterkste krijgers en moordenaars kwamen in dit paradijs. Alle andere wezens die niet zo moordlustig waren en daar misschien zelfs afschuw van hadden, kwamen in een soort

toenmalige hel. Men geloofde dat deze wezens hier van verveling en ledigheid wegwijnden. Ze begrepen niet dat deze wezens ook in een paradijs kwamen dat voor hen geschikt was en waar ze gelukkig waren, omdat ze niet moesten doden. Daar verbleven ze tot ze weer op het fysieke vlak geboren zouden worden. Hoe zou een andere levensbelevingstoestand dan juist de moorddadige, die het ideaal en de hobby van deze moordende wezens was, een paradijs voor deze wezens kunnen zijn? Gedachten, belevingen en ervaringen die ze nooit beleefd hadden en waar ze dus totaal niets van wisten, zullen natuurlijk onmogelijk in hun geestelijke belevingstoestand of nachtbewustzijn tot ontplooiing kunnen komen. Iets wat de mens nooit beleefd heeft en wat hij daarom helemaal niet kent, of daar zelfs een sterke antipathie tegen zou voelen als hij met de gedachtensoorten, moraal en leefwijze van dit onbekende in aanraking zou komen, zal onmogelijk een paradijs voor zo iemand kunnen zijn. Een belevingstoestand die een paradijs voor een wezen zal zijn, moet een belevingstoestand zijn die voor hem zijn levenslust, vreugde en hobby is. Hoe moet een christelijk paradijs waar naastenliefde de hoogste en gelukkigste levensbelevingstoestand is en waar men afschuw voelt voor moorden en doden, afschuw voor alle oorlogstoestanden en alle intolerantie, hoogmoed en onderdrukking van andere mensen, een paradijs zijn voor wezens met de tegenovergestelde levensvorm? We zien dat Helheim (de hel in de Noordse godenleer, vert.) voor de niet-moordende wezens dus geen hel was maar een paradijs, omdat niet-moorden juist de moraal van deze wezens was.

5. Het paradijs wordt tussen elk fysiek aardeleven beleefd

Het paradijs is dus niet alleen het einddoel van Gods grote scheppingsplan met de mens, iets wat hij pas zal beleven als hij de mens ‘naar Gods beeld, als zijn gelijkenis’ geworden

is. Het is een levensbeleving van vreugde waartoe de mens gedurende zijn gehele fysieke levensbelevingsproces toegang zal hebben. En voor deze toegang is de mogelijkheid geschapen, telkens wanneer het wezen zich in het geestelijke bestaan tussen zijn fysieke incarnaties bevindt, en verder elke keer als het zijn normale nachtrust krijgt, ongeacht op welke trede van de ontwikkeling het zich ook mag bevinden. Het paradijs is altijd aangepast aan de ontwikkelingsstrede waarop het wezen zich in de gegeven situatie bevindt.

6. Het begin van het fysieke dagbewustzijn (het plantenrijk)

Hoe komt het dat de geestelijke werelden voor alle levende wezens het paradijs kunnen zijn? Dat komt omdat Gods scheppingsproces, dat de schepping van het bewustzijn van het levende wezen stimuleert vanaf de minerale levensvorm tot de levensvorm van de volmaakte mens, zich voltrekt als een geleidelijk stijgende vervolmaking van het levensbelevingsvermogen. Omdat de geest of het bewustzijn van het minerale leven zich op het geestelijke vlak bevindt, aangezien dit leven nog geen fysiek dagbewustzijn heeft, bevindt het zich dus permanent in het paradijs. De plantaardige levensvorm leeft ook nog bijna geheel op het geestelijke vlak, omdat het vermoedensvermogen zijn enige fysieke belevingsvermogen is. Het overige deel van het bewustzijn van de plant bevindt zich in het paradijs of op het geestelijke vlak. Vervolgens komen we bij de dieren die fysieke zintuigen ontwikkeld hebben en daarom een fysieke beleving hebben. Deze fysieke belevingen geven ook de dieren een soort paradijselijke, aan elke diersoort specifiek aangepaste, geestelijke beleving tussen de fysieke incarnaties of levens van dat dier. En hier begint het bestaan van de aardse mens, omdat de onvolmaakte aardse mens niets anders dan een verder ontwikkeld dier is.

7. Het fysieke en het geestelijke leven van het wezen

De aardse mens heeft zijn mentaliteit of bewustzijn geleidelijk aan ontwikkeld en gevormd tot een geregistreerde gedachtenwereld, waarin de details benoemd zijn door middel van spraak, woorden en tekst. Deze details vormen de kennis en ervaringen van het wezen, gevormd in geestelijke kopieën van de fysieke belevingen en gebeurtenissen. Deze geestelijke kopieën of beelden van de fysieke belevingen van het wezen vertegenwoordigen zijn wakkere fysieke dagbewustzijn of gedachtenwereld. Deze fysieke gezichts-, geluids-, kleuren- en beeldenwereld is dus het totale fysieke waarnemingsresultaat van het wezen. Dat wordt door middel van zijn fysieke hersenen overgebracht naar het nacht bewustzijn of de geestelijke toestand van het wezen, terwijl het wezen zijn innerlijke zintuigwereld op dezelfde manier naar de fysieke hersenen kan transporteren en deze van hier door middel van zijn fysieke organisme aan andere fysieke wezens kenbaar kan maken. Het nacht bewustzijn van het wezen ontstaat dus uit zijn dagbewuste belevingen op het fysieke vlak, terwijl zijn mededelingen met behulp van fysieke spraak en overige manifestaties het resultaat zijn van zijn fysieke belevingen omgezet in gedachten en dagbewustzijn. De geestelijke ontwikkeling van het wezen geschiedt dus door een wisselwerking tussen de fysieke en de geestelijke structuur en toestand van het wezen. Deze wisselwerking voltrekt zich zo, dat de geestelijke toestand er een van rust is ten opzichte van de fysieke toestand, die een toestand van arbeid is. Deze wisselwerking vindt plaats door de reïncarnatie, die bepaalt dat het wezen afwisselend een fysiek leven en een geestelijk leven heeft.

8. De mensen op aarde en de geestelijke wereld en het paradijs

De wezens voor wie de geestelijke wereld en de para-

dijsbeleving vooral actueel zijn, zijn degenen bij wie zich geleidelijk aan een beginnend, invloedrijk fysiek bewustzijn ontwikkeld heeft. Deze wezens hebben een door hun fysieke ontwikkeling voortgebracht, overeenkomstig geestelijk bewustzijn. We zullen hier slechts een kleine schets geven van het paradijs van deze wezens. Deze wezens zijn de onvolmaakte mensen waartoe de mensen op aarde nog in meerdere of mindere mate behoren. Als een wezen sterft en op het geestelijke vlak komt, wat zal het dan beleven? Het zal een paradijs beleven dat de hoogste vreugde of het hoogste geluk geeft waar zijn ontwikkelingstrede hem toe in staat stelt om die te begrijpen. In de primitieve stadia van de mens zijn de wezens krijgers en kennen geen noemenswaardig humanisme of noemenswaardige naastenliefde. In de krijgersmentaliteit zijn de overwinnaars natuurlijk helden, hier gaat het erom de sterkste te zijn. En deze heldenverering is ook de beginnende godsdienst van deze wezens. Hun goden kunnen alleen opgevat worden als geweldige, in alles superieure, machtige moordlustige helden of oorlogshelden. Alleen dat kan het ideaal voor deze wezens zijn en daarom zal het hun wens zijn om zelf echt zulke geweldige, alles overwinnende krijgers te kunnen zijn. Zulke wensen kunnen niet altijd op het fysieke vlak in vervulling gaan, met name niet voor degenen die door andere en nog bekwaamere oorlogshelden onderdrukt worden. Op het geestelijke vlak kan het wezen echter beleven dat zulke dromen in vervulling gaan en in het ideaal van zijn beste dromen kan het zichzelf een geweldige krijger of een geweldige overwinnaar over andere mensen voelen. Als het hoogste ideaal in zijn fysieke leven de jagersmentaliteit was, dan kan het wezen ook daar beleven dat het een geweldige jager of een heerser op de jachtvelden is, ook al was het op het fysieke vlak nog maar een zeer middelmatige jager. Het paradijs is een levenstoestand waarin de wezens de gelegenheid krijgen de vervulling van hun mooiste wensdromen

te beleven, zolang ze een ontwikkeling doormaken en nog onvolmaakt zijn. Deze geestelijke belevingen worden natuurlijk beperkt door wat het wezen door zijn ontwikkeling heeft kunnen vatten en begrijpen en door wat het zich in zijn fantasie kan voorstellen.

9. Omdat de wezens qua mentaliteit verschillend zijn, zijn hun paradijzen navenant verschillend

De onvolmaakte mensen staan op veel verschillende ontwikkelingstreden. Ze hebben daarom nog niet dezelfde opvatting over het leven en het bestaan. Ze leiden heel verschillende fysieke levens. En omdat de geestelijke begaafdheid en het geestelijke leven van de wezens zich onder meer ontwikkelen door onder meer hun fysieke leven en fysieke begaafdheid, hun religieuze voorstellingen, bijgeloof en wetenschap, en hun humaniteit en liefde, zal hun paradijsopvatting natuurlijk gevormd worden aan de hand van de ervaringen, kennis en humaniteit of liefde die ze in hun fysieke bestaan in praktijk hebben kunnen brengen. Omdat de wensdromen van het wezen zijn paradijs op het geestelijke vlak vormgeven, zal de paradijsbeleving van de wezens een vervulling worden van het individuele, gewenste bestaan van elk wezen, onafhankelijk van het eventuele duistere lot van het wezen op het fysieke vlak. Voor een wezen in een ongelukkige fysieke toestand komt de zogenaamde dood als een tijdelijke bevrijding uit deze duisternis of uit dit kwaad, het is zelfs in bepaalde gevallen een algehele beëindiging van dat specifieke kwaad. Het wezen zal dan later in het beste geval in een nieuw en gezond fysiek lichaam geboren worden en geheel bevrijd zijn van de ziekte of het genoemde kwaad. Zo stralend is het goddelijke scheppingsproces, dat de wezens midden in dit duistere en pijnlijke scheppingsproces door de reïncarnatie een heel behaaglijke, stralende en levensvernieuwende rustpauze krijgen tijdens hun omvorming van dier naar mens.

10. Het dierlijke paradijs van de onvolmaakte mens en zijn menselijke paradijs

Omdat de onvolmaakte mens in feite een dier is dat meer of minder een zekere mate van menselijk bewustzijn ontwikkeld heeft, wordt zijn toegang tot het paradijs na de dood iets anders dan die van het echte dier, dat nog een zuiver dier is. De mens heeft immers twee vormen van bewustzijn. Hij heeft in bepaalde mate een dierlijke aard waarvan hij zich nog niet heeft kunnen bevrijden, en in bepaalde mate een menselijk bewustzijn dat hij geleidelijk aan ontwikkeld heeft. Er zullen daarom mensen zijn van wie de hobby of wensdromen dierlijk van karakter zijn. Het paradijs van deze egoïstisch ingestelde wezens zal natuurlijk tot het paradijs van het dierenrijk behoren. Er zijn echter andere mensen van wie de wensdromen menselijk van karakter zijn en die onzelfzuchtig, humaan en liefdevol zijn. Deze wezens gaan in overeenkomstige mate menselijke paradijzen beleven. De dierlijke paradijzen zijn, zoals we al beschreven hebben, de paradijzen die door primitieve, strijdlustige en moorddadige wezens beleefd worden, omdat ze alleen wensdromen binnen dit bewustzijnsgebied in de ontwikkeling kunnen beleven.

11. Als het paradijs gemakkelijk toegankelijk is

Maar nu de moderne religieuze mens, wat beleeft die als hij sterft? Als hij in harmonie met zijn medemensen leeft, zijn religieuze opvatting of religieuze geloof aanhangt en met vertrouwen in de opvattingen van zijn godsdienst sterft, dan komt hij gemakkelijk het paradijs binnen dat op het fysieke vlak zijn wensdroom of ideaal was. Hier heeft hij een levensbeleving van net zo'n hoog licht- of geluksgehalte als die welke hij kan begrijpen op basis van de ontwikkelingstrede die hij bereikt heeft. Later wordt hij dan weer op het fysieke vlak geboren, als de tijd daarvoor aangebroken is, en zet hij zijn fysieke leven voort in een nieuw organisme

zolang dat bruikbaar is. Daarna gaat hij weer over naar de geestelijke wereld en vandaar terug naar de fysieke wereld enzovoort.

12. Het vagevuur. Belemmeringen voor de toegang tot het paradijs

Als ditzelfde wezen echter zijn intolerantie of verbittering nog niet overwonnen had jegens andere mensen die niet dezelfde opvatting hadden als hij, dan zal het niet zo gemakkelijk het paradijs in kunnen komen. Het moet dan in de eerste sfeer van de geestelijke wereld tegengehouden worden en hier ontdekken dat iemand met intolerantie, verbittering en woede het christelijke, humane paradijs van de liefde niet kan binnengaan. Als de mensen hun dierlijke en inhumane aard in het paradijs zouden kunnen ontplooiën, dan werd het paradijs natuurlijk net zo'n oorlogstoneel als de aardse fysieke wereld. Deze eerste sfeer noemen we het vagevuur. Alle mensen bij wie het werkelijke, goddelijke, alliefdevolle paradijs als ideaal of wensdroom het fundament van hun religieuze opvatting is, kunnen hun dierlijke gewoonten of eigenschappen beslist niet in het paradijs meenemen. Daarmee kunnen ze slechts in de eerste sfeer of het vagevuur komen.

13. Andere vormen van paradijs en de missie van de beschermengelen

In het vagevuur heersen omstandigheden die ervoor zorgen dat de beschermengelen deze mensen kunnen bevrijden van de dierlijke neigingen, zodat ze daarna alleen menselijke manifestaties oftewel liefdevolle gedachten kunnen manifesteren. Dan zijn ze gereinigd en kunnen ongehinderd het paradijs of het licht binnengaan en zullen ze zich hier bezighouden met de hoogste idealen van hun geloof. Maar als die persoon andere menselijke idealen heeft, bijvoorbeeld de wetenschap, en als deze wetenschap zo'n sterke hobby

of wensdroom is dat die sterker is dan zijn religieuze geloof of religieuze idealen en hij dus meer zin heeft om zich met wetenschap bezig te houden dan met het geloof, dan zal hij overeenkomstig daarmee een ander geestelijk paradijs binnengaan, nadat hij in het vagevuur gereinigd is. Dit paradijs is een sfeer in het wijsheidsrijk, waar deze mens de grootste idealen van zijn wensdromen als het hoogste geluk zal beleven, ofschoon hij zich hier zeker ook met zijn eventuele religieuze geloof bezighoudt. Maar zijn werkelijke paradijs is dus zijn onderzoek en wetenschap. Het kan echter ook zijn dat deze wetenschapper niet in God, noch in de geestelijke wereld gelooft, maar toch humaan en liefdevol is, dan zal hij nog steeds zijn paradijs in de wereld van de wijsheid beleven.

14. Het paradijs van de kunstenaars. Het zaligheidsrijk

Hetzelfde geldt voor de kunstenaars op alle verschillende gebieden, zowel muziek, beeldende kunsten als andere vormen van werkelijke kunst. Al naargelang de kunst de grootste hobby van deze wezens is, worden hun paradijzen na de dood en na het vagevuur een groot, geestelijk, goddelijk gebied dat we kennen als de goddelijke wereld. Hier zullen de kunstenaars de gelegenheid krijgen om alle denkbare ideeën waar ze mee voor de dag willen komen, als realiteiten in stof en materie te zien. Hier overheersen de intuïtiegebieden in de waarneming. Deze zone is de thuisplaats van de ideeën van kunst en wetenschap. Als de kunstenaar ook religieus is, zal hij ook hier zijn religieuze idealen in het hoogste licht beleven. Na hun belevingen in deze hoogste werelden raken de kunstenaars verzadigd en gaan het zaligheidsrijk binnen. Hier beleven ze al hun herinneringen uit hun vorige levens in de vorm van goudkopieën of in een verheerlijkte, behaaglijke en vreugde schenkende verschijningsvorm, die een inspiratie zijn voor de levenslust van het wezen en voor zijn verlangen naar het fysieke vlak, waar het

dan geboren wordt als de mogelijkheden hiervoor ontstaan.

15. Het paradijs van de volmaakte mens. Het wezen is dan permanent in het paradijs en zal niet meer in fysieke materie incarneren. Nu is het één met God en werkt mee om diens geest uit te stralen over de omvorming van de wezens van dier naar mensen naar Gods beeld, als zijn gelijkenis in de werelden van tijd en ruimte. En zie, God zag, dat alles in zijn schepping zeer goed was. De mens werd tot de toppen van het licht en de liefde verheven

Als het wezen zich tijdens deze ontwikkeling geleidelijk aan geheel bevrijd heeft van de dierlijke aard en door en door mens geworden is en louter in de banen van de alliefde kan denken en zodoende een stralende zegen voor zijn omgeving is, houdt het op met incarneren in fysieke materie. Het hoort dan thuis in de geestelijke wereld, waar het nu het bewustzijn heeft om hier miljoenen jaren in het hoogste licht te kunnen leven. Hier leeft het dan in een wereld waar het zijn brood niet in het zweet zijns aanschijns zal eten (zie Gen. 3:19), maar in een wereld waar gekerm noch pijn is, in een wereld waar moord en doodslag, oorlog, verdriet en lijden onmogelijk kunnen bestaan. Hier zijn de wezens echt letterlijk één met God, één met de alliefde en één met de wijsheid. De wezens leven hier op de toppen van het leven en stralen Gods geest, liefde en wijsheid uit naar de levende wezens, die daarbeneden in de fysieke wereld of in de materiële werelden van tijd en ruimte worden omgevormd tot de mens naar Gods beeld, als zijn gelijkenis.

Voor het eerst gepubliceerd in Kosmos nr. 1-2, 1971, met als titel:

Natbevidstheden og paradiset. Opgenomen in *Artikelsamling 1.*

© A.J. Stroobant, herzien oktober 2017.

.....

INTERNATIONALE WEKEN

KLINT 2018

PROGRAMMA

**De Internationale Weken in Martinus Centrum Klint
van zaterdag 28 juli t/m zaterdag 12 augustus 2018**

In week 4 van het hoogseizoen in het Martinus Center in Klint wordt alleen een studiegroep voor engelstaligen aangeboden.

Het programma voor de ochtendlezingen om 9.30 uur in de Internationale Weken nr. 5 en 6 luidt als volgt:

Week 5: Wat is een mens?

De mens heeft geleerd de materie te beheersen. Wij zijn de zelfbespiegelende mens die de wereld en zichzelf wil begrijpen. De behoefte om je drijfveren en consequenties van gedachten, gevoelens en handelingen te begrijpen is bepalend voor een goed leven. Hierbij kan de geesteswetenschap ons helpen de zin en de samenhang te vinden. Wij beleven de beslissende geboorteweëën voor een volmaakt menselijk bewustzijn.

zondag 29/7: **Met dierlijke wortels en menselijke verlangens -**
Solveig Langkilde

maandag 30/7: **Kosmische genetica-ethiek -** *Rune Östensson*

dinsdag 31/7: **De mentale kortsluitingen van de mens -**
Ingvar Nielsen

woensdag 1/8: **De humane maatschappij -** *Karin Jansson*

donderdag 2/8: **De verantwoordelijkheid voor de inwoners van
het organisme -** *Ole Therkelsen*

vrijdag 3/8: **Wat is een volmaakt mens? -** *Anne Külper*

Week 6: Waarnaar zijn we op weg?

We leven in een tijd met uitdagingen, waarin je gemakkelijk het overzicht kunt verliezen en het moeilijk is het vertrouwen in een lichtere toekomst te bewaren. De geesteswetenschap toont de wetten voor de ontwikkeling die een komende lente garanderen na de mentale winter die ervoor zorgt dat vele mensen het onderspit delven. Het eeuwige leven ontwikkelt zich altijd verder in de hoop op lichtere tijden. Ons dagelijks leven is de weg naar de inwijding in het levensmysterie.

- zondag 6/8: **Een veranderende wereld** - *Sören Grind*
maandag 7/8: **Bestaat er een paradijs?** - *Pernilla Rosell*
dinsdag 8/8: **De bewustzijnsontwikkeling van de mensheid** -
Lene Jeppesen
woensdag 9/8: **Wat is waarheid?** - *Sören Olsen*
donderdag 10/8: **Een reis door de eeuwigheid** - *Ingemar Fridel*
vrijdag 11/8: **De weg naar de inwijding** - *Ole Therkelsen*

De lezingen worden in het Deens of Zweeds gegeven, met simultaanvertalingen naar o.a. Duits, Engels en Nederlands. Daarnaast zijn er lezingen in het Engels en Duits en studiegroepen. Zie hiervoor het Engelse programma.

